

Luca Poroșnicu

*Călătoria lui Henki
în gaura neagră*



LETRAS
Promovăm autorii români

Cuprins

Capitolul 1. Începutul.....	9
Capitolul 2. Plecarea în spațiu.....	11
Capitolul 3. Marte prietenos	13
Capitolul 4. Un dezastru în Breganada	17
Capitolul 5. Asteroizi nenorociți	21
Capitolul 6. Soarele arzător	25
Capitolul 7. Curse prin Saturn.....	29
Capitolul 8. Bombonodosul plin de taxe.....	35
Capitolul 9. O oprire în Gangorosi	41



Capitolul 10. Misterioasa gaură neagră..... 43

Capitolul 11. Ceai pe Lună 47

Capitolul 12. Întoarcerea spre casă..... 51



Dragi copii,

Luca are 10 ani și este autorul acestei minunate cărți scrise pentru cei care iubesc animăluțele și prețuiesc prietenia.

În cele 12 capitole ale „Călătoriei lui Henki în gaura neagră” veți fi martorii unor conversații pline de savoare și amuzament ce vă vor purta într-un univers magic și prietenos, deopotrivă.

Pe măsură ce veți parcurge rândurile povestirii ce vă este adresată, veți face cunoștință cu Henki, un câine mic, personajul principal al cărții și bineînțeles, cu prietenii de joacă ai acestuia. Vă veți regăsi în captivantele lui aventuri, călătorind în spațiu și descoperind împreună cu el planete noi și îndepărtate precum *Bombonodos*, o planetă făcută din bomboane, destinație și loc de atracție pentru oricare dintre voi, minunați cititori. Veți întâlni personaje neobișnuite care fac posibile tot felul de întâmplări spectaculoase:



Un bombondian pe nume Erne Bombi i-a spus:

—Trebuie să-i dai o bomboană sau vei avea un sfârșit groaznic!

Și când situațiile tensionate par fără ieșire, Henki, cățelușul zburător, dovedește ingeniozitate, reușind să depășească obstacolele ivite pe parcursul călătoriei sale: *Deodată nava i-a dat alarma că se va autodistruge peste 30 de secunde.*

„Călătoria lui Henki în gaura neagră“ este o carte care vorbește despre prietenie, miracol și aventură, împărtășind într-un mod excepțional gândurile și experiențele unui copil obișnuit.

Prof. lb. română Mihaela Tănase



CAPITOLUL 1

Începutul

El e Henki. Viața lui este plăcută, dar își dorește altceva. Este înconjurat de Spike și Treka, doi braci prietenoși, și Pisa, o pisicuță frumoasă. În fiecare zi se aleargă între ei. Într-o zi, o întreabă pe Treka:

—Treka, tu știi ceva despre spațiu?

—Nu știu nimic despre spațiu, a răspuns Treka. Dar știu că azi e rândul meu la pufuleți.

În timp ce își mănca bobitele canine, iar Treka și Spike devorau batoanele Purina și îngropau



biscuiții în pământ, se gândea la spațiu, din cauza episodului văzut cu coada ochiului în Baby Looney Tunes cu Bugs în spațiu. Deodată, își dori să intre în cealaltă curte, ca să se joace cu frunzele pictate în verde și calde ca focul. Când a încercat să intre, a văzut că era un zid care îi tăia calea, așa că l-a rugat pe Spike:

—Spike, mă poți ajuta să sparg un zid?

—Mă, tiberianule, nu vezi că ne relaxăm? Hai, lasă-ne!

Atunci, Henki și-a imaginat că zidul erau câinii care l-au bătut, i-au furat ciocolata și au râs de el. De îndată a fugit ca fulgerul prin zid și l-a zdrobit numaidecât. Era o cabină.

—Eh! Hai că am rezolvat-o și p-asta!



Plecarea în spațiu

Cabina era mare. El apăsase pe un buton mare, roșu, care făcuse nava să pornească. După un scurt timp, a învățat să o piloteze. Dar înainte de toate, a trebuit să își facă bagajele: 100 de lei pe care îi avea strânși din alocația stăpânului care dona fiecărui animal câte 10 lei, două sticle de apă de 2 litri fiecare, un suc de portocale Fanta și trebuia să își mai ia o pungă de chipsuri Doritos de la benzinărie. Pe stradă, în timp ce pilota nava, a găsit două bancnote de 10 lei și una de 5 lei, adică 25 de lei.



—Uhuu! Fix pentru Doritosul portocaliu la reducere!

Plecă spre benzinărie. Își parcă nava lângă un bidon cu un kilolitr de combustibil spațial. Henki intră în benzinărie.

—Domnule, aș dori o pungă de chipsuri Doritos!

—25 de lei!

—Poftiți!

—Mulțumesc! O zi bună, domnule!

După ce a ieșit, a apăsă pe un buton care ajuta nava să decoleze. Peste 10 minute, în timp ce se uita în ghiozdănelul său să vadă dacă totul era bine pus și pregătit, văzu un cerc care semăna cu o torță.



Martele prietenos

Henki se îndreaptă direct către cerc. Când a aterizat, a văzut un steag portocaliu ca brânza pe care scria „Marte”. A început să exploreze planeta Marte și a întâlnit un marțian.

—Gokokodo! a spus marțianul.

—Ce înseamnă asta? a întrebat Henki.

Marțianul plecă, deoarece nu avea cu cine să vorbească. În acea noapte, Henki a cumpărat un manual de marțieni și a început să studieze până când a înțeles și ultima rămășiță.

